



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 10. Voce monstrosa puniti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

sic neque homo bonus ferere maledictionem in immerentes.

§. X.

Voce monstrosa puniti.

Nec alios duntaxat feriunt Diræ & maledictiones, sed sæpe etiam redeunt in caput ipsius execrantis; neque manent in externo monstifico aspectu, sed vocem quoque monstificam efficiunt. *Sane memorabile est*, inquit horarum succisuarum author, *quod non ita pridem in vicinia contigit, cum quidam multis imprecationibus & execrationibus subditos suos miserè afflixisset, & coëgisset, ut arcem suam durissimis laboribus edificarent, eosq; inter laborandum, & alias, nullo alio nomine, quàm CANES suos appellaret. Nondum enim edificio absoluto ingruissimum morbum incidit; cumq; nondum ab imprecando, & subditos CANES suos appellando desisteret, Deum ita offendit, ut prorsus elinguis fieret, & dum hac scriberem, nulla articulata humana vox, sed solummodo latratu caninus ab eo exaudiretur. Nimirum quædam talionis forma est, ut quod alterum cogis pati, ipse patiaris. Quia per qua peccat quis, per hæc & torquetur. Quod iustitiæ diuinæ est; clementiæ est, quando nõ fit;*

Phil. Camerar.
Cent. 1.
cap. 86.

Sap. 11. 17.

fit; prouidentię, vt non semper fiat. Si enim semper fieret, quales non homines haberemus? quales voces audiremus? quales vultus aspiceremus? Quotidie superi dicere deberent; *Venite, descendamus, & confundamus ibi linguam eorum.* Itaque sicut olim Poëtica illa Solis filia, inaccessos lucos & voce, & facie monstrosi hominibus habuit plenos; ita passim cerneremus totum mundum eiusmodi prodigijs repletum.

Gen. II. 7.

Virgil. 7.
Æn.

*Hinc exaudiri gemitus, iraq; leonum
Vincta recusantum, & sera sub nocte
rudentum;*

*Setigeriq; sues, atq; in præsepibus urfi
Senuire: ac forma magnorum ululare
luporum.*

*Quos hominum ex facie Dea saua potentibus
herbis*

Induerat Circe in vultus ac terga ferarum.

Quanti enim vel jam latrant? quanti rudunt, aut rugiunt? quanti crocitant, aut pippiunt homines? Denique nullum est animal, cuius vel linguam, vel formam innumera mortalium vitia non mererentur.

Luc. 1. 18.

Cur enim turpiloqui, maledici, linguaces
pro-

proditores non mererentur vocem amittere, si sanctissimus alioqui sacerdos Zacharias mutus in pœnam factus est, quòd non statim credidisset, se tam diuturna sterilitate esse liberatum?

§. XI.

Capita vitulina in humanum versa.

Quamquam non tantum tunc monstrum est, quando humana facies in bestiae figuram mutatur. Magnum quoque monstrum & terribile est, quando bestiae caput in caput hominis vertitur. Winshemij efferatae mentis sicarius, homicidia haud pauca iam pridem perpetraverat, praegnantesque adeo ipsas exciderat; sed ubi scelerum suorum mensuram implevit, rotamque & rogo maturus fuit, eiusmodi prodigio est manifestatus. Hebdomade sacra, quae Pascha antecedit, macellum adiit, & in tres dies festos tria capita vitulina emit, eaque in saccum reticulatum coniecta domum reportavit. Dum iret per plateas, omnium oculos traxit existimantium eum ferre capita tria humana; utque spectaculum crudelius videretur, recens à capiribus sanguis dimanabat. Mota est suspicio, crevit rumor, fama ijt per totam civitatem, tandem-

Manlius
V. Prae-
cept.